

Beschrijving van het kunstwerk door kunsthistorica Nadia Sels van de Universiteit Gent naar aanleiding van de schenking van dit kunstvoorwerp aan het Troubleyn/laboratorium:

“Jan Fabre
Tafel voor de Ridders van de Wanhoop
1987-2007
Gesmolten glas met blauw glas, oppervlak geëmailleerd met handafdrukken
400 x 100 cm

Het spreekt voor zich dat Jan Fabre ook zelf zijn bijdrage heeft geleverd aan de kunstintegratie in het Troubleyn/Laboratorium. Het denkmodel van het werk in kwestie stamt al van de jaren tachtig, maar kreeg binnen de context van dit project een nieuwe relevantie. In een van de kantoren plaatste Fabre een lange glazen bic-blauwe tafel met acht stoelen: een tafel voor de ridders van de wanhoop. In het tafelblad zijn de letters van het woord ‘verzet’ uitgespaard, in de stoelen de grillige vorm van een adelaarsklauw.

In Fabres denkmodellen van 1987 maakt de verzetstafel deel uit van een drieluik. Naast de tafel voor de ridders van de wanhoop had Fabre er ook een voor de ‘krijgers van de schoonheid’ en de ‘raad van de zeven wijze uilen’ in gedachten (met respectievelijk de woorden ‘kwetsbaarheid’ en ‘schoonheid’ erop). Voorlopig is echter alleen maar de verzetstafel gerealiseerd. Glas heeft Fabre altijd al geïnspireerd omwille van zijn poëtische eigenschappen, maar het is ook een van de moeilijkste materialen om te bewerken. Voor de realisatie werkte Fabre samen met het D&A-lab van Dirk Meylaerts en Bruno Rouffaer, dat zich specialiseert in de versmelting van kunst en design. Voor de glastechnieken riep hij de hulp in van glaskunstenaar Jan-Willem Van Zijst. Pas nadat ze samen verschillende technieken hadden uitgeprobeerd, kwamen ze tot een bevredigend resultaat. Het blad bestaat uit floatglas waarin met een waterjet de letters werden uitgesneden. De randen werden afgerond door het blad weer lichtjes aan het smelten te brengen. De blauwe bic-stof werd aangebracht met kinderhanden en de handen van de kunstenaar, die elk hun afdruk hebben nagelaten.

Hoewel de massief glazen poten van de stoelen perfect een mens kunnen dragen, is dit geen regulier meubelstuk. De verzetstafel balanceert op de dunne grens tussen design en kunst, de uitgespaarde vormen zorgen voor een bewuste omgang met dit object dat als ‘anti-design’ fungeert. **Het is dan ook een tafel voor de ridders van de wanhoop** die een reflectie biedt op de onmogelijke positie van de kunstenaar, de ridder van de wanhoop. Toch drukt de typische Fabre-symboliek die verder in de verzetstafel verwerkt zit, ook geloof uit in de missie van deze ridders. De bic-kleur verwijst zoals steeds naar het uur blauw tussen dag en nacht waarin grenzen vervagen en alles mogelijk wordt, terwijl de adelaarsklauw verwijst naar de macht. Er is geen macht zonder verzet, geen verzet zonder macht. Fabre zegt zelf: **“Je praat over kunst aan de tafel van verzet met je kont op de macht!”**. Het symbool van de tafel zelf roept natuurlijk de Arthurlegende in gedachten, en het ideaal van de onmogelijke queeste waar een groep strijders zich rond verzamelen. Op de lege zitplaatsen van Fabres verzetstafel krijgen virtueel alle kunstenaars die hebben meegewerkt aan de kunstintegratie in het Troubleyn/Laboratorium hun plaats.“